

La nova Reforma Laboral consolida la majoria dels atacs de la Reforma del 2012

CGT CATALUNYA :: 27/12/2021

És impossible fer un canvi d'aquest abast sense una potent presència de conflicte, mobilitzacions i vagues generals als centres de treball.

Des del Secretariat Permanent de la CGT de Catalunya volem iniciar aquest comunicat amb una autocrítica: ni els sindicats combatius ni el teixit social anticapitalista hem estat a l'alçada que la situació requeria. I això no es pot repetir en el futur.

No cal carregar gaire les tintes contra sindicats majoritaris ni els partits polítics institucionals perquè s'ha de ser molt tendre per tenir cap tipus d'esperança que deroguessin el nefast articulat de la ultrareforma del 2012. No n'esperem res d'ells perquè tots formen part del mateix sistema. Tots aquests anys preparant la "derogació" han seguit el guió de les darreres dècades. **Ridícules mobilitzacions merament estètiques, opacitat a les negociacions, incapacitat política per legislar sense el permís de l'empresariat.**

Cal ser clars, companys i companyes: És impossible fer un canvi d'aquest abast sense una potent presència de conflicte, mobilitzacions i vagues generals als centres de treball.

Cal, també, que moviments socials de tot tipus ajudin als sindicats combatius a **posar el món laboral al centre de la nostra acció política**. I que els sindicats combatius sapiguem transmetre aquesta necessitat als moviments socials i establir aliances d'igual a igual amb molts altres moviments: per l'habitatge, ecologista, de migrants, feminista, etc. **És urgent millorar les condicions materials i vitals de la classe treballadora i això no passarà a nivell general sense una major confluència i creació de conflictes coordinats entre tots nosaltres.** No només contra les reformes laborals.

Cal que ens ho creguem, que ens trèiem complexes respecte la nostra capacitat, que és objectivament creixent, i actuem amb aquest convenciment. S'estan sembrant llavors, però cal que les reguem i seguim ajuntant més braços a les organitzacions obreres que lluiten.

Dit això, la valoració general respecte els canvis, a falta del redactat definitiu, té una primera consideració: el govern del PSOE i Unidas-Podemos, CCOO i UGT **validen amb aquesta signatura una part de la terrible reforma del 2012 del PP**. Concretament es consoliden barbaritats com aquestes:

- Manteniment de la **rebaixa d'indemnitzacions per acomiadament** improcedent. No

només pel que fa a dies per any treballat (de 45 a 33), sinó també amb els topalls màxims (de 42 mensualitats a 24) i eliminació dels salaris de tramitació en la majoria de supòsits.

- No es recupera l'**autorització de l'autoritat laboral per realitzar un ERO**.
- Es manté la **facilitat extrema per justificar un ERO** o Modificació substancial de condicions de treball (tenir en compte possibles futures pèrdues com a raó objectiva o simple reducció d'ingressos durant tres trimestres)
- Es manté la facultat de l'empresari per a **aplicar la jornada irregular de forma unilateral**, fins a un 10% de les hores anuals del treballador/a
- Es manté la **inclusió del salari com aspecte que pot rebaixar una modificació substancial** de condicions de treball (instrument per precaritzar plantilles)
- Es manté la **reducció del període de consultes** de les modificacions de treball a 15 dies en comptes dels 30 anteriors, el que dificulta molt la lluita en contra.
- Es manté la **possibilitat de fer hores extraordinaris en contractes a temps parcial** (permetent la infracontractació flexible)

Fins i tot una mesura anunciada als quatre vents, com la tornada de la **ultraactivitat** als convenis sectorials constatem que, un cop llegit el redactat, **tindrà un abast real ínfim**.

També ha transcendit que es dóna més pes als **contractes formatius**, possiblement per compensar les restriccions en els antics contractes d'obra i servei. A l'espera del redactat definitiu, ens temem que **serà una nova forma de barra lliure a la precarietat dels i les treballadores de menys de 30 anys**, que en podran anar concatenant d'una feina a l'altra i amb quotes patronals subvencionades novament amb diner públic.

A banda d'aquests i altres aspectes, des de la CGT de Catalunya no ens afegim al consens que diu que la nova mesura d'**ERTOS** és una gran notícia per a tothom, perquè no ho és. Es tracta d'una **carta blanca als empresaris per a que flexibilitzin les seves plantilles** amb fons públics. És a dir, amb diners de totes i tots. Els acomiadaments es dificulten introduint obstacles, no fent regals als empresaris.

Ara bé, dintre de l'oportunitat perduda hi ha aspectes que sembla que canviaran però dels que no ens pronunciarem completament fins que veiem la lletra petita. En el passat recent ja ens hem trobat que redactats ambigus de decrets i reial decrets deixen molt marge per a

qui té el poder, en aquest cas les empreses, segueixin marcant la pauta. Ho hem vist en el decret de teletreball o en els ERTOS Covid.

Fins que no posem més carn a la graella, això és el que tindrem. I per fer-ho canviar no es necessita ni resignació, ni creure que la participació de cadascú, de cada persona, de cada organització no pot fer-hi res al respecte.

Fem una crida a la organització de tothom en sindicats combatius i a **col·laborar més activament entre nosaltres per poder crear entre tots i totes l'ariet plural que necessitem com a classe.**

Secretariat Permanent de la CGT de Catalunya

<https://ppcc.lahaine.org/la-nova-reforma-laboral-consolida>